

РЕШЕНИЕ

№ 1227

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20241110200859 по описа за 2024 година

за да се произнесе, съдът взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от Л. Г. С., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, *****, подадена чрез адв.В. Т., вписан в САК против издадено срещу жалб. С. наказателно постановление № 22-4332-027896/20.11.2023 г., издадено от Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 му от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното НП. Претендира се, че жалбоподателят не е знаел за служебно прекратената регистрация на управлявания от него лек автомобил, че не е доказана субективната съставомерност на деянието и че е неправилно приложен материалният закон. С тези съображения се моли за отмяна на обжалваното НП и се претендират направените в хода на производството разноси.

Жалбоподателят, редовно призован – се явява лично и с надлежно

упълномощен защитник - адв. Т..

Въззиваемата страна– Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, не се представлява в съдебно заседание, като по делото са депозиран писмени бележки от упълномощен юрисконсулт. Поддържа се, че обжалваното НП е издадено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон, с оглед на което се моли да бъде потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и е направено бланкетно възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на другата страна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва наказателното постановление. Наказателното постановление е връчено лично на жалбоподателя на 14.12.2023 г., видно от разписката върху него, а жалбата е подадена по пощата с дата на пощенското клеймо 28.12.2023 г., т. е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок за обжалване, считано от датата на връчване. С оглед на горното, жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административнонаказателното производство против Л. Г. С., в качеството му на водач на МПС, започнало със съставяне на АУАН, Серия ГА, бл. № 683634 на 11.05.2023 г. от мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР – *****, в присъствието на един свидетел-очевидец, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта /също длъжностно лице/, за това, че на 11.05.2023 г., в 16:33 часа, в гр. София, по ул. "Околовръстен път", с посока на движение от ул. "Стар Лозенски път" към бул. „Цариградско шосе“ управлява лек автомобил марка ***** регистриран в КАТ като собственост на *****, като при извършена проверка е установено, че управляваният автомобил е със служебно прекратена регистрация, на осн. чл.143, ал.15 ЗДвП.

АУАН е надлежно предявен и връчен на жалбоподателя, срещу подпис, на датата на неговото съставяне – 11.05.2023 г., без възражения по направените в него констатации, като жалбоподателят не представил и

писмени такива пред АНО в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН против жалбоподателя, в СРП била образувана пр. пр. № 41664/2023 г. по описа на СРП. С постановление на СРП от 30.10.2023 г. /изведено на 01.11.2023 г./ е постановен отказ за образуване на досъдебно производство за престъпление от общ характер по чл. 345, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК и изпращане на препис от постановлението, ведно с оригинала на АУАН Серия ГА, бл. № 683634 /11.05.2023 г. на ОПП-СДВР, за сведение.

На основание посоченото по-горе Постановление на СРП по пр. пр. № 41664/2023 г. по описа на СРП и направените констатации в съставения АУАН, Началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, издал НП № 22-4332-027896 на 20.11.2023 г., против Л. Г. С., с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му наложил административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесните АУАН и НП; Постановление от 30.10.2023 г. /изведено на 01.11.2023 г./ на СРП за отказ от образуване на досъдебно производство; справки относно промяна на регистрацията на МПС и справка за регистрирани собственици на МПС; справка картон на водач и др.; Заповеди за компетентност на актосъществителя и АНО и други.

Видно от справка картон на водач, жалбоподателят е бил правоспособен водач на МПС от категории А М В АМ към датата на извършване на проверката. Същият има издадено на 28.10.2014 г. СУМПС, валидно до 28.10.2024 г.

Видно от справка АИС-КАТ е, че регистрацията на лек автомобил марка „Фиат *****“ е служебно прекратена на 06.02.2023 г. на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП – нерегистрирано МПС в 2-месечен срок от сключване на договор за покупко-продажба на същия. Съгласно данните в същата справка, по отношение на процесното МПС на 05.12.2022 г. е регистриран договор за продажба. Съгласно данните в справка АИС-КАТ, регистриран като собственик на процесното МПС към 06.02.2023 г. е *****. По делото не са ангажирани доказателства относно

самоличността на лицето, придобило собствеността върху МПС с договора за покупко-продажба от 05.12.2022 г.

Видно от постановление на СРП от 30.10.2023 г. /изведено на 01.11.2023г./ е, че е постановен отказ за образуване на досъдебно производство за престъпление по [чл. 345, ал. 2](#), във вр. с [ал. 1 от НК](#), поради липса на виновно поведение на Л. С..

При така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено следното от правна страна:

АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни длъжностни лица, съгласно приложените по делото три броя заповеди, ведно с акт за встъпване в длъжност на АНО, в кръга на техните правомощия и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по [чл. 34 от ЗАНН](#).

При гореописаната фактология обаче, извлечена от събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, че оплакванията на жалбоподателя са изцяло основателни.

С АУАН на жалбоподателя е вменено нарушение на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#). Съгласно цитираната разпоредба, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Очевидно, настоящия случай осъществява от обективна страна състава на това административно нарушение по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#), доколкото процесното МПС, управлявано от жалбоподателя е било със служебно прекратена регистрация, поради неизпълнение на задължението на неговия собственик да го пререгистрира в срок до два месеца от сключване на договора за придобиване на собствеността. В АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят го е извършил в качеството на водач МПС, като същевременно по делото не са ангажирани никакви доказателства, че жалбоподателят е придобил собствеността върху процесното МПС, към датата на нарушението, нито такива, от които да се установява, че е бил уведомен и е знаел за служебно прекратената регистрацията на автомобила. При това положение, няма как да се приеме, че същият е знаел, че управлява автомобил, който не е регистриран по надлежния ред – със служебно прекратена регистрация. Следователно, вмененото нарушение е несъставомерно от субективна страна, поради липса

на умисъл у жалбоподателя.

В настоящия случай, доколкото се касае за формално нарушение, т. е. такова лишено от общественно-опасни последици, по дефиниция вината е възможна само под формата на умисъл. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението обаче, а именно – прекратяването на регистрацията на МПС по служебен път, налага извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на фактическа грешка по смисъла на чл. 14 НК, вр. чл. 11 ЗАНН, която всякога изключва умисъла. По делото няма доказателства и такива не са ангажирани от наказващия орган, извършената служебна deregистрация да е била съобщена на собственика на МПС или за това, че жалбоподателят по някакъв друг начин да е разбрал.

При това положение, като е ангажирал отговорността на жалбоподателя на основание разпоредбата на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, наказващият орган го е санкционирал за несъставомерно деяние от субективна страна, с което е допуснал нарушение на материалния закон.

В горния смисъл е и Тълкувателно постановление №2 от 05.04.2023 г. по Тълкувателно дело №3/2022 г. на ОС на съдиите от Наказателна колегия на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС, съгласно което не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 ЗДвП административно наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС.

Ето защо, с оглед липсата на доказателства за виновно поведение от страна на Л. Г. С., жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно, ведно с произтичащите от това законни последици.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН, право на присъждане на разноси по реда на АПК има жалбоподателят. В жалбата е направено искане за присъждане на разноси и е представен договор за правна помощ с договорено в него възнаграждение в размер на 500,00 лева, което е посочено, че е заплатено от клиента в момента на сключване на договора. Не е посочен обаче начин на плащане /в брой или по банков път/, като не са представени и доказателства за реално извършено плащане.

Съгласно съдебната практика, удостовереното в договора изявление за плащане се приема за разписка, само при изрично посочване на начин на плащане в брой, а в случая това не е конкретизирано в договора. С оглед на изложеното, искането за присъждане на разноски следва да се остави без уважение.

Воден от гореизложеното и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), СРС, НО, 129 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-027896/20.11.2023 г., издадено от Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на Л. Г. С., с ЕГН: *****, на основание [чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП](#) е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за нарушение на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд, град София, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____